

BR JAN HEYVAERT

geboren te Lebbeke op 13 januari 1920
overleden te Oostakker
op 9 juli 2011

Br. Jan, zoals verschillende van onze broeders, werd geboren te Lebbeke. In de plaatselijke broederschool leerde hij onze broeders kennen en waarderen. Zo kwam hijzelf naar Oostakker voor het noviciaat en de verdere vorming in onze congregatie. In 1937 sprak hij zijn eerste tijdelijke geloften uit.

Daarna volgde een lange studietijd: onderwijzer aan de normaalschool te Oostakker (1940) en door zelfstudie onderwijzersdiploma Franstalig stelsel aan de école normale te Leuven (1946). Intussen stond hij ook reeds volop in dienst van de jeugd. Na een korte tijd als onderwijzer in Asse-ter-Heide, begon een langere periode in Anderlecht (1941-52), waar hij in de tweetalige lagere school werd benoemd, Franstalige afdeling.

Daar was hij niet enkel betrokken bij de werking van de school zelf, maar hij leidde er ook succesvol een kinderkoor dat de feestelijkheden op school of in de parochie Sint-Guido opluisterde.

Als aanloop naar zijn missionaire taak in Congo studeerde hij in het Sint-Thomasinstituut te Brussel af als leraar Frans-Nederlands-aardrijkskunde-geschiedenis (1955). Zo begon in september van hetzelfde jaar zijn loopbaan als leraar Frans aan de humaniora te Kalemie (Albertstad), Congo (1955-1989). De oud-missionarissen vertellen ons dat hij er de stipte en gevierde leerkracht was. Hij mocht en kon veeleisend zijn voor zijn leerlingen.

De problemen na de onafhankelijkheid van Congo verplichtten onze broeders echter in 1965 Kalemie te verlaten. Br. Jan, altijd bereid tot dienst, werd voor een korte periode leraar te Puurs (januari-augustus 1965). Maar zodra hij de toelating kreeg, vertrok hij weer naar Kalemie. De omstandigheden in Congo waren toen niet meer zo rooskleurig als voorheen, maar Br. Jan zette door en verbleef er, nog steeds als gewaardeerde leraar Frans, tot in 1989.

Dan kwam de lange periode van pensionering te Oostakker. Hij verbleef in het convent van het provinciaal tot 2001 en hielp bij de kleine karweitjes, verzorgde het tuintje, voederde de kippen en hield zelfs enkele koppels duiven. De leraar Frans in Br. Jan werd echter niet vergeten, want nu had hij tijd te over om zijn kennis van de Franse literatuur nog bij te werken. In 2001 verhuisde hij naar de ziekenboeg van het broederhuis en leefde er in stilte op zijn kamer. Jan bleef zolang mogelijk elke dag stipt het koorgebed en de eucharistieviering bijwonen. De jaren eisten echter hun tol en Br. Jan trok zich helemaal terug. Toch leefde hij, door kleine attenties bij verjaardag of jubileum, nog mee met de broeders.

Hij las elke dag zijn geliefde Franstalige krant en volgde de sportevenementen op T.V. Dankzij de hulp van velen kon hij nog jaren genieten van zijn oude dag. De laatste maanden ging het echter minder goed. Hij voelde zijn definitief afscheid naderen. Heel stil, zoals zijn laatste levensjaren waren, bijna geruisloos, is hij gestorven. De intrede bij God zal des te grootser zijn geweest, en de vreugde om het vele goede, verricht in dienst van 'de minsten der mijnen', zal de lange stilte met luister hebben doorbroken.

Br. René Gogne